

Պարույր Սևակ

Մեռնել

Եթե մեռնե՛լ...
Թո՛ղ որ մեռնեմ
հուր-կայծակից՝
Միանգամի՛ց,
մի վայրկյանո՛ւմ,
հանկարծակի՛,
Այնքա՛ն արդար,
խղճիս ձայնին մի՛շտ ունկընդիր,
Որ՝ համաձայն բիբլիական հին լեզենդին՝
Հանգիստ անցնեմ և ասեղի նեղիկ ծակից...
Եթե մեռնե՛լ...
Թող սպանվե՛մ,
թող կործանվե՛մ
Այնպես ապրած և բան արած,
Որ նորածին մանուկների տեսքով նորից
վերածնվեմ՝
Իմ անունո՛վ կնքեն նրանց...
Եթե գամվե՛լ՝
փարոսի՛ պես,
Արնաքամվե՛լ՝
հերոսի՛ պես,

Ու քրքրվել՝

դրոշի՝ պես...

Եթե մեռնե՛լ...

Բայց առայժմ ապրե՛լ է պետք:

26.V.1957թ.

Մոսկվա
